

Rady pro komunikaci s pastoračním asistentem a nemocničním kaplanem

Každý člověk má své spirituální potřeby. Tyto potřeby se projevují touhou znát smysl svého života v radosti i utrpení. Každý chce být přijímán svým okolím takový, jaký je. To je nejen se svými klady, ale i zápory. Často se v nás objeví touha po tom, aby nám někdo naslouchal. V době nemoci, ale i na konci svého života můžeme mít potřebu odpuštění, narovnání vztahů.

V naší zemi existuje tzv. **Pastorační (duchovní) služba** v nemocnicích a jiných zdravotnických a sociálních zařízeních.

„Pastorační péči o nemocné a trpící v širším slova smyslu rozumíme takové jednání s člověkem, ve kterém ho respektujeme v jeho jedinečnosti, přistupujeme k němu z pozice věřících křesťanů, doprovázíme ho v jeho nemoci, utrpení či umírání a pomáháme mu k lidsky důstojnému zvládnutí jeho životní situace včetně smrti, a to na jemu dostupné úrovni víry.“ Opatrný Aleš

Pastorační asistent a nemocniční kaplan: jsou pověřeni některou z registrovaných církví nebo náboženských společností vykonávat pastorační (duchovní) službu v nemocnicích a jiných zdravotně-sociálních zařízeních.

Kdo je pastorační asistent a nemocniční kaplan?

- Jsou to především zralé a vyrovnané osobnosti.
- Mají určitou životní zkušenost s prací s nemocnými.
- Jsou empatičtí a projevují známky sociálního citění.
- Jako členové církve nebo náboženské společnosti vedou duchovní život a svou víru živí pravidelnou modlitbou.
- Mají vysokoškolské teologické vzdělání.
- Znají organizaci zdravotnického a sociálního sektoru.
- Jsou absolventy vybraných psychologických kurzů.

- Jsou trvale vzdělávání a formování v oblasti duchovní a pastorační služby.
- Zabývají se lidskou spiritualitou obecně, nikoli jenom náboženstvím.

Co můžete od pastoračního asistenta a nemocničního kaplana očekávat:

- Pomoc nemocnému a jeho rodině vyrovnat se s nemocí.
- Pomůže vám vyrovnat se s uplynulým životem (poděkovat, odprosit, rozloučit se).'
- Pomůže vám obnovit klid svědomí (např. v katolické církvi svátost smíření).
- Zastanou se těch, kdo se ve zdravotnickém systému cítí být bezmocní.

Služba pastoračního asistenta spočívá především v tom, být s nemocným člověkem, s nímž navázal vztah důvěry a kterému je mu podle možností nablízku (často jen občasnou **myšlenkou**

nebo střelnou modlitbou); v ideálním případě to je doprovázení nemocného. K tomu neodmyslitelně patří takt, naslouchání, mlčení, tichá lidská blízkost, stisk ruky, pohlázení, rozhovor, ovzduší pokoje a bezpečí.

V rozporu s duchovní službou je manipulace, náboženská agitace, falešné utěšování, necitlivé přesvědčování, citové vydírání a jakékoli zneužití situace nemocného. Kaplan neslibuje neuvážené nic, ani termín příští návštěvy. Nemocný se k tomu slibu může upnout víc, než na něm poznáme, a nedodržení takového slibu, i z jakkoli objektivních důvodů, může pro nemocného znamenat zklamání. Pokud si přejete kontakt s duchovním či pastoračním asistentem, je možné se obrátit při hospitalizaci v kteroukoliv dobu na službu konající personál na oddělení, který má vždy k dispozici telefonní číslo duchovního. Je již standardní praxí, že zdravotníci vám návštěvu kněze domluví sami.

Mgr. Martina Kalábová